

El Govern balear **aprova** la Llei del comerç

El vice-president i conseller d'Economia, Indústria i Comerç del Govern de les Illes Balears, Pere Sampol (PSM) ha aconseguit que el Consell de Govern aprovàs, el passat 12 de gener, el seu projecte 'estrella': la Llei de Comerç. Una llei que a més d'ordenar el funcionament del sector, també inclou una reglamentació lingüística pels comerços.

El vice-president del Govern balear, Pere Sampol, considera que per incrementar l'autogovern és imprescindible anar al límit, fins i tot arribant al Tribunal Constitucional.

Encara haurà de superar el tràmit parlamentari, però el projecte de Llei de Comerç de les Illes Balears, aprovat pel Consell de Govern, representa una passa molt important, tant des del punt de vista d'ordenament del sector, inclòs el reglament lingüístic, com pel que significa d'enfrontament per l'autogovern balear contra les pretensions del govern Aznar, que l'executiu balear considera involuntives.

L'ordenament del sector. En essència, el projecte de llei actua sobre diversos aspectes. Primer, la limitació de superfícies comercials, prohibint les superiors a 1.300 metres quadrats (excep-

te per a venda de vehicles, mobiliari, i d'altres dedicades a vendre productes de grans dimensions), amb una adaptació progressiva a la baixa segons la demografia de cada municipi. Segon, defineix la gran empresa com la que té més de 250 treballadors (amb condicionants sobre facturació) i per fer-ne de noves (sempre amb la limitació de metres) requeriran de llicència de la Conselleria de Comerç. Quant als horaris, s'estableix que no es podrà superar les 12 hores diàries, amb el límit setmanal de 72 hores. Els festius i diumenges d'obertura es fixaran anualment entre la conselleria i el sector comercial. Les ofertes de promocions no podran fer-se mai en el mes anterior al de rebaixes,

per posar fi així a l'habitual pràctica de rebaixes encobertes.

Com es veu, en alguns aspectes (diu-menges i festius; i hores d'obertura set-manal) el projecte entra en contradicció amb el decret liberalitzador del govern Aznar, la qual cosa fa possible un recurs del govern central al Constitucional, però des del Govern balear Pere Sampol ha insistit reiteradament que es tracta d'una qüestió de defensa del principi d'autogovern, ja que les competències són pròpies de Balears.

Així mateix l'ordenament inclou, i això sí que és insòlit a Balears, tot un desplegament d'articles que fan referència als mínims lingüístics que hauran de complir tots els comerços. La intenció del Govern balear, i en aquest cas hi ha tengut una decidida aportació la direcció general de Política Lingüística de Joan Melià, és que es compleixi la norma general que diu que "els consumidors no podran ser discriminats o

atesos incorrectament per raó de la llengua oficial que emprin". Tot l'article 8 del projecte fa menció dels usos lingüístics. El primer paràgraf assegura que "els consumidors tenen dret a ser atesos en alguna de les llengües oficials de les Illes Balears". En el segon s'estableix que "en els establiments de més de cinc treballadors, els consumidors tenen, a més, el dret de ser atesos en la llengua oficial de les Illes que escullin". Finalment, també se sanciona que "la senyalització i els cartells [dels establiments] han de ser redactats, almenys, en català".

Significació política. Aquesta llei presenta, com s'ha fet menció abans, algunes característiques en el seu articulat (en relació a l'ordenament del sector, i també del reglament lingüístic) que fàcilment podrien ser motiu de recurs al Tribunal Constitucional per part del govern Aznar. Caldrà esperar, però

implícitament el Govern balear valora aquesta possibilitat com a gairebé segura. La setmana passada el diari *El País* informava que Pere Sampol considerava que per incrementar l'autogovern era imprescindible anar al límit. Se'n deduïa que, si era necessari, calia fer-ho provocant conflictes davant del Constitucional. Al capdavant és la mateixa estratègia que han practicat tradicionalment comunitats governades per nacionalistes, com Catalunya i el País Basc.

Si finalment el govern espanyol recorre contra la Llei de Comerç, quan s'aprovi seguiria així el mateix camí que la Llei de Consells, que va ser enviada al Constitucional pel govern d'Aznar el passat novembre. Sembla, doncs, que el Govern balear està disposat a mantenir una estratègia de tensió davant Madrid. No seria gens estrany que la futura llei que ha d'instaurar l'ecotaxa seguís el mateix camí. Al capdavant, totes tres tenen una característica comuna: el Govern balear les considera com a actes d'autogovern, mentre que la dreta i el govern central les qualifiquen d'excessos inacceptables. Més o menys aquest és el sentit de totes les intervencions que tant el PP com el govern de Madrid s'han fet. Cal dir, però, que el govern illenc no afluixa. La setmana passada hi hagué una reunió entre el president Antich i les tres presidents dels consells insulars (Munar, de Mallorca; Barceló, de Menorca; i Costa, de les Pitiüses) per posar en comú l'estratègia de defensa de la Llei davant del Constitucional.

Tornant a la Llei de Comerç, el procediment, a partir d'ara, marca que s'iniciï el camí parlamentari. No serà fàcil. Les divergències quant a l'ordenament del sector (referides als dies festius en què els comerços poden obrir) entre PSM i UM són conegudes i no s'han posat encara d'acord, tot i que esperen fer-ho durant el procés parlamentari. Un procés que, segons el conseller de Presidència, Antoni Garcies, no serà inferior a vuit o nou mesos. Per tant, si res no ho impedeix, la llei podria aprovar-se la tardor vinent, i entrar en vigor el proper any 2002.

Miquel Payeras

